

El Diacrític | | Actualitzat el 12/10/2021 a les 21:05

Bolsonaro, negacionista de la vida

Article a partir de la conversa amb un català resident al Brasil, hospitalitzat en un caòtic hospital de Porto Velho, que explica la situació de col·lapse arran de la Covid-19 | «Comparteix l'habitació amb cinc persones i això vol dir que té un llit. Però els passadissos de l'hospital estan plens a vessar de gent amuntegada. En llits escampats pels corredors, alguns estirats en matalassos al terra»

Un passadís de l'hospital de Porto Velho on està ingressat Z., català resident al Brasil, que ha explicat la situació caòtica que es viu al centre

És coneguda l'opinió criminal de Bolsonaro segons la qual la pandèmia era negligible. Però al Brasil hi va haver morts. Moltes morts.

Sempre es parla de l'Amazònia i de la desforestació, però on pateix la naturalesa, tampoc no es respecten les persones.

Hi va haver unes setmanes que la situació de la pandèmia a Porto Velho s'assemblava a Manaus. Els cementiris no donaven l'abast. Els malalts s'acumulaven als centres de salut bàsica sense llocs per a un internament hospitalari i molt menys a les UTIS amb pulmons mecànics.

En alguns hospitals locals fins i tot van haver de racionar l'oxigen en alguns moments.

Encara ara se'n pateixen les conseqüències. L'hospital João Paulo II de Porto Velho n'és un

exemple.

Parlem amb Z., un català que fa més de vint anys que viu al Brasil i que fa sis dies que és a l'hospital, per uns problemes de cor que podrien ser una seqüela de la Covid. Ens diu que està bé: comparteix l'habitació amb cinc persones i això vol dir que té un llit. Però els passadissos de l'hospital estan plens a vessar de gent amuntegada. En llits escampats pels corredors, alguns estirats en matalassos al terra; els que arriben asseguts en un banc o fins i tot damunt d'un cartró. Algun amb una via posada, però sense cap gota a gota enlloc.

En aquest hospital hi ha malalts de mitjana i alta complexitat, de tot l'estat de Rondònia i de la regió sud de l'estat veí de l'Amazones. Fa setmanes que aquest problema d'excés de malalts es repeteix. És on venen els casos més greus d'accidents i problemes mèdics.

Un vídeo gravat per una dona, amb el seu mòbil, ha estat publicat en una pàgina de notícies (<https://www.rondoniaovivo.com/noticia/geral/2021/10/06/de-novo-pacientes-estao-espalhados-pelos-corredores-do-joao-paulo-ii.html>) . Mostra els passadissos plens de malalts i un lavabo amb vessaments d'aigua que ningú no arregla.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=1WaHXal-0FM>

De fet és un problema crònic per falta de nous hospitals. Aquest hospital té quaranta anys. L'anterior govern estatal del governador Confúcio Moura, metge de professió i actual senador de Brasília, havia començat un hospital nou anomenat Heuro. Però amb la Covid la prioritat va ser fer hospitals de campanya provisionals i ara han acomiadat tots els metges, infermers i personal que tenien contractes temporals.

Aquí, molts dels serveis de proves es fan fora, amb força eficàcia i celeritat, en clíniques especialitzades. Altres operacions de més complexitat es feien a l'Hospital de Base, però la majoria d'equips mèdics s'havien desmuntat per donar prioritat al tractament de la Covid.

Després dels tractaments ineficaços adoptats per Bolsonaro i el seu govern aliat de Rondònia, la pandèmia es va disparar, sobretot a la capital. Porto Velho va ser una de les ciutats amb un índex de mortalitat més alta de tot el Brasil. Van acabar mobilitzant tots els metges disponibles i desmuntant els equips dedicats a altres malalties, algunes de les quals s'han disparat ara que la Covid ha baixat significativament de casos: hi ha problemes d'angina de pit i infarts, també renals...

La gent vol explicar els seus casos:

El senyor J., de la ciutat de San Francisco del Guaporé, a uns 650 quilòmetres de Porto Velho, que és diabètic, ha estat quinze dies esperant per una angioplàstia. Li ha arribat tard i li hauran d'amputar el peu.

El senyor H. és de Sant Antoni del Matupí, en plena carretera transamazònica, a uns 480 quilòmetres, amb la meitat de carreteres sense asfaltar. Fa vint dies que espera una operació del cor.

Hi ha un home alt i gros dret al passadís, R.. Li han de fer una operació de clavícula, però ja fa quatre mesos que va tenir l'accident. Ha marxat sense aconseguir resoldre el seu problema.

El senyor A., de 69 anys va arribar ahir a la tarda de Theobroma, un poble a uns 300 km. de Porto Velho. Delirant. Va estar hores despullat en una hamaca a recepció, només amb una *fralda*, uns bolquers geriàtrics, amb fred, perquè no tenien ni un llençol net per cobrir-lo. Un malalt va anar recorrent els corredors fins que algú li va trobar un llençol que encara estava net dintre la bossa de plàstic.

- L'espera té un límit - em diu- aquí ningú sap res i només em diuen que esperi i que estigui tranquil.

Persones afectades de diverses malalties greus amuntades als passadissos de l'hospital de Porto Velho

De tant en tant passa un infermer o infermera buscant un malalt, cridant el seu nom entre el munt de gent escampada pels corredors.

Entre la gent que espera, i desespera, corre un vídeo per Whastapp amb les paraules de la presidenta Dilma abans del cop d'estat que la va treure del poder: «El que està en joc aquí no és només el compliment d'un encàrrec electoral, sinó les conquestes i els guanys de la població més pobre».

Una població que Bolsonaro menysté i que ara en paga les conseqüències. A l'hospital alguns encara el defensen, però ara tothom s'adona que això no rutlla.